

عنوان مقاله:

بررسی تفکر ارجاء و تاثیر این تفکر در ظهور مرجئه

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 7، شماره 14 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید کاظم میرجلیلی - مربی گروه معارف اسلامی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

مرتضی نصراللهی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

احمد موسوی - مربی گروه معارف اسلامی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

تفکیک ناپذیری ایمان از اعمال، از اصول بنیادین اسلام است و جدایی ایمان از عمل منجر به بی محتوا شدن دین، ورود به ورطه لابیالی گری، و هلاکت می شود. برخی از مسلمانان در صدر اسلام با تفسیر به رای و توجیه فلسفی و کلامی، به این عقیده ملتزم شدند که رابطه ایمان با عمل را انکار کنند، و بگویند لازم نیست سختی های تکالیف را تحمل کرد. این نگرش به «تفکر ارجاء» شناخته می شود. تفکر ارجاء در اسلام، ابتدا رویکردی سیاسی داشت و با تصدیق همه فرقه های مخالف، در صدد اتحاد مسلمانان بود، ولی در قرن دوم رویکردی کلامی یافت و با تفکیک عمل از ایمان، به این باور رسید که ارتکاب گناه یا ترک واجبات ضرری به ایمان و نجات اخروی نمی رساند. پژوهش حاضر با رویکردی تحلیلی در پی بررسی و نقد اندیشه ارجاء است و روشن می کند که قول مرجئه مبنی بر بی اثر بودن عمل، شدت و ضعف نپذیرفتن ایمان، و برابری مومنان در مومن بودن، با فلسفه بعثت پیامبران و مفاد صریح بسیاری از آیات تعارض دارد.

کلمات کلیدی:

ایمان، عمل، تفکر ارجاء، اباحی گری، مرجئه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246672>

